

ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ

BALESTRINI NANNI

Ο Νάνι Μπαλεστρίνι γεννήθηκε στο Μιλάνο το 1935. Από τα μέσα της δεκαετίας του '50 μέχρι σήμερα έχει μια συνεχή παρουσία στα ιταλικά γράμματα, συμμετέχει σε λογοτεχνικές ομάδες και πρωτοπορίες, εκδίδει επτά μυθιστορήματα, πολλές ποιητικές συλλογές και άρθρα σε λογοτεχνικά περιοδικά. Το 1969 ιδρύει μαζί με τον Τόνι Νέγκρι, τον Ορέστε Σκαλτσόνε, τον Φράνκο Πιτέρνο και άλλους την οργάνωση Potere Operaio (Εργατική Εξουσία), ενώ από το 1973 συμμετέχει μαζί με τους προαναφερόμενους στην Αυτονομία Operaia (Εργατική Αυτονομία). Στις 7 Απριλίου 1979 κατηγορείται, πάντα παρέα με τους Νέγκρι, Πιτέρνο, Σκαλτσόνε, και πολλά άλλα μέλη της Αυτονομίας για ανατρεπτική οργάνωση, ένοπλη συμμορία και συμμετοχή σε 19 δολοφονίες, μεταξύ των οποίων και του Άλντο Μόρο! Για να αποφύγει αυτή την πρωτοφανή σκευωρία και τη σύλληψη, θα καταφύγει με σκι(!) μέσα από τα Λευκά Όρη στη Γαλλία και θα γυρίσει στην Ιταλία το 1984, όταν η δίωξη εναντίον του πάψει «λόγω έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων».

Οι Αόρατοι είναι το δεύτερο μυθιστόρημα της τριλογίας του Μπαλεστρίνι: La Grande Rivolta [Η Μεγάλη Εξέγερση]. Η έκδοσή του στα ελληνικά ολοκληρώνει και στη γλώσσα μας το έργο αφού το πρώτο μυθιστόρημα Τα Θέλουμε Όλα και το τρίτο μυθιστόρημα Ο Εκδότης έχουν ήδη εκδοθεί (εκδ. Στοχαστής, 1979 και εκδ. Γνώση, 1991, αντιστοίχως). Στο πρώτο μυθιστόρημα της τριλογίας ο Μπαλεστρίνι παρακολουθεί την πορεία ενός νεαρού από τη Νότιο Ιταλία, ο οποίος μεταναστεύει στο Βορρά για να εργαστεί, είναι η ιστορία του «εργάτη-μάζα» στην Ιταλία με τον αυθορμητισμό του, την αυτονομία του και τους αγώνες του στα τέλη της δεκαετίας του '60 έξω από και ενάντια στα συνδικαλιστικά πλαίσια. Το τρίτο μυθιστόρημα αφορά στον μεγαλοεκδότη Τζιαντζιάκομο Φελτρινέλι, ο οποίος σκοτώθηκε το 1972 από την πρόωρη έκρηξη μιας βόμβας ενώ την τοποθετούσε σε έναν πυλώνα υψηλής τάσης. Οι Αόρατοι θεωρούνται δικαίως ο κορμός της τριλογίας όχι μόνο εξαιτίας του μεγέθους του (είναι σχεδόν διπλάσιο του πρώτου και υπερδιπλάσιο του τρίτου), αλλά κυρίως εξαιτίας του θέματός του. Εδώ ο Μπαλεστρίνι καταπιάνεται με το κίνημα της αυτονομίας στο σύνολό του.

Οι αόρατοι είναι μια ολόκληρη γενιά. Από τα γυμνάσια και τα λύκεια στα πανεπιστήμια, από τις γειτονίες και τα χωριά στα εργοστάσια. Εξεγερμένοι δέκα ολόκληρα χρόνια: από το 1968 μέχρι το 1977, γιατί τόσο κράτησε ο ιταλικός «Μάης». Διαδηλώσεις, απεργίες, καταλήψεις σπιτιών, πολιτιστικά κέντρα, ραδιοφωνικοί σταθμοί, χιλιάδες έντυπα να περνούν κάθε όψη της καθημερινής ζωής από το κόσκινο της κριτικής θεωρίας. Ο ήρωας στο μυθιστόρημα του Μπαλεστρίνι μιλά γι' αυτό το κίνημα και μάλιστα μετά την καταστολή του, μέσα από τις φυλακές υψίστης ασφαλείας, με αναδρομές στο παρελθόν. Οι αόρατοι είναι αυτοί που ξεχάστηκαν στις φυλακές, όταν η τάξις απεκατεστάθη... Κάτι που επίσης αξίζει να επισημανθεί είναι η ιδιότυπη αφηγηματική τεχνική του Μπαλεστρίνι: καταργεί τα σημεία στίξης και διαιρεί το κείμενο σε στροφές/παραγράφους που παραπέμπουν στο μεσαιωνικό έπος. Με αυτό τον τρόπο καταφέρνει να δώσει στον γραπτό λόγο την αμεσότητα του προφορικού. Το μυθιστόρημα, αν εξαιρέσουμε τις πρώτες παραγράφους, μέχρι να εξοικειωθεί ο αναγνώστης με την έλλειψη στίξης, διαβάζεται μονορούφι. «Η πρόζα μου ασχολείται με το κίνημα γιατί είναι κάτι που γνώρισα και ήθελα να αφηγηθώ. Στην πραγματικότητα όμως εκείνο που με ενδιαφέρει είναι η σχέση ανάμεσα στην ποίηση και την πεζογραφία...» σημειώνει ο ίδιος ο Μπαλεστρίνι. Έτσι δημιουργεί μια γλώσσα ζωντανή και ρέουσα, συνδυάζοντας τη γλώσσα της καθημερινότητας με τη «γλώσσα» αυτού του ορμητικού κινήματος της αυτονομίας. Επειδή κάποιιοι, μειοψηφία σ' ένα τόσο μαζικό κίνημα, πήραν τα όπλα, το κράτος, εν ονόματι της πάταξης της «τρομοκρατίας», με απίστευτους νόμους συρρίκνωσε την ιταλική δημοκρατία, που όπως υποστήριζαν οι πολιτικοί της ήταν «η καλύτερη στον κόσμο».

Τώρα ξέρουμε και για τους τότε πολιτικούς που φύγανε από τη δυσσομία των σκανδάλων τους και γι' αυτούς που τους διαδέχθηκαν και μετέτρεψαν την Ιταλία σε Μπερλουσκονιστάν. Μετά το 1979 ειδικοί νόμοι ποινικοποιούσαν οποιαδήποτε «ανατρεπτική» συμπεριφορά, ποινικοποιούσαν ένα ολόκληρο κίνημα. Οι

σκευωρίες έγιναν ο κανόνας του καθεστώτος: 60.000 συλλήψεις, 25.000 καταδίκες, το όριο προφυλάκισης έφτασε μέχρι και δώδεκα χρόνια! Η θεωρία των «συγκοινωνούντων δοχείων» στην Ιταλία εφευρέθηκε και στην πλάτη αυτού του κινήματος πρωτοχρησιμοποιήθηκε... Το ήξεραν όλοι -όπως το ξέρουν και στην Ελλάδα- ότι δεν είχε καμιά σχέση με την πραγματικότητα, αλλά βόλευε όλες τις «επίσημες» πολιτικές δυνάμεις και τα μεγάλα ΜΜΕ που τη νομιμοποίησαν με την τρομοκρατία τους.

Εδώ έγκειται και η επικαιρότητα του βιβλίου. Σήμερα που «ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» παγκοσμιοποιείται και όλες οι δυτικές δημοκρατίες συρρικνώνονται, περιστέλλοντας τα ανθρώπινα, πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, φωνές σαν του Μπαλεστρίνι, που κάνουν ορατούς τους αόρατους, είναι πολύτιμες, γιατί όπως διαπιστώνουμε και στη χώρα μας με όλα τα απίθανα που συνέβησαν και συμβαίνουν στις δίκες κατά της "τρομοκρατίας" οι... προοδευτικοί συγγραφείς και οι διανούμενοι το έχουν βουλώσει, για να μη μιλήσουμε βέβαια για τους "προοδευτικούς" πολιτικούς... ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΥ: Από το Γκουαντανάμο μέχρι τη Λάρισα και τον Κορυδαλλό... ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΥ! ΘΑ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΟΡΑΤΟΥΣ;

Ξενόγλωσσος τίτλος	GLI INVISIBILI
ISBN13	9789607280244
Εκδότης	ΒΙΒΛΙΟΠΕΛΑΓΟΣ
Σειρά	ΞΕΝΙΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ, ΠΛΟΥΣ 10Σ
Χρονολογία Έκδοσης	Ιανουάριος 2005
Αριθμός σελίδων	400
Διαστάσεις	21x14
Πρόλογος	ΣΙΟΥΝΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
Μετάφραση	ΔΕΛΗΟΛΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ